

Zadanie 1

Piłka uderza w poziomą podłogę pod kątem α z prędkością v_0 . Współczynnik tarcia piłki o podłogę jest równy μ . W jakiej odległości od miejsca pierwszego uderzenia piłka ponownie uderzy w podłogę?

Podaj wartości liczbowe dla $\alpha = 45^\circ$, $v_0 = 10 \text{ m/s}$ w dwóch przypadkach: $\mu = 0,1$ i $\mu = 0,8$.

Piłka nie obraca się przed zderzeniem. Czas zderzenia jest bardzo krótki, a w trakcie zderzenia ugięcie piłki jest zanedbywalnie małe w porównaniu z jej promieniem. Piłka jest idealnie sprężysta, tzn. w przypadku, gdy nie obracając się uderza pionowo w podłogę, zderzenie jest idealnie sprężyste. Grubość powłoki piłki jest bardzo mała w porównaniu z promieniem. Powłoka nie ulega odkształceniu stycznemu. Masa powietrza w piłce jest zanedbywalnie mała w porównaniu z masą jej powłoki. Pomiń opory aerodynamiczne.

Przyspieszenie ziemskie $g \approx 9,8 \text{ m/s}^2$, a moment bezwładności sfery o promieniu R i masie m względem osi przechodzącej przez jej środek $I = (2/3)mR^2$.

Zadanie 2

Kuliste naczynie składa się ze współśrodkowych, cienkich, metalowych sfer o promieniach r_2 i r_1 (gdzie $r_2 > r_1$) między którymi jest próżnia (patrz rys.). Zewnętrzna sfera jest podzielona płaszczyzną na dwie części, z których mniejsza ma powierzchnię S_3 . W wewnętrznej sferze umieszczono mieszaninę wody o masie m_W i lodu o masie m_L . Większa część zewnętrznej powłoki naczynia ma stałą temperaturę t_2 , a mniejsza – stałą temperaturę t_3 (t_2 i t_3 są temperaturami w skali Celsjusza).

Po jakim czasie lód ulegnie całkowitemu roztopieniu?

Podaj wynik liczbowy dla $r_1 = 0,04 \text{ m}$, $r_2 = 0,08 \text{ m}$, $S_3 = 0,03 \text{ m}^2$, $m_W = 0,1 \text{ kg}$, $m_L = 0,1 \text{ kg}$, $t_2 = 20^\circ\text{C}$, $t_3 = 10^\circ\text{C}$.

Powierzchnie sfer są doskonale czarne. Pojemność cieplną naczynia można zaniebac. Przyjmij, że lód jest stale w stanie równowagi termodynamicznej z wodą. Ciśnienie wewnątrz wewnętrznej sfery jest stale równe ciśnieniu normalnemu.

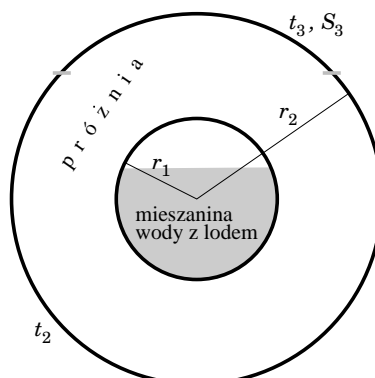
Ciepło topnienia lodu wynosi $q = 334 \text{ kJ/kg}$, stała Stefana-Boltzmann $\sigma = 5,7 \cdot 10^{-8} \text{ W} \cdot \text{m}^{-2} \cdot \text{K}^{-4}$, ciepło właściwe wody $c_W = 4,2 \text{ kJ} \cdot \text{kg}^{-1} \cdot \text{K}^{-1}$, ciepło właściwe lodu $c_L = 2,1 \text{ kJ} \cdot \text{kg}^{-1} \cdot \text{K}^{-1}$, temperatura topnienia lodu w warunkach normalnych $T_0 = 273,15 \text{ K}$.

Zadanie 3

Cienki, jednorodny pierścień o masie m i promieniu r spoczywa na poziomym blacie stołu. Pierścień jest zrobiony z jednego zwoju drutu, którego opór na jednostkę długości wynosi λ . Pod blatem znajduje się współosiowy z pierścieniem solenoid.

Zależność od czasu t natężenia prądu płynącego w solenoidzie jest dana wzorem

$$I_s = \begin{cases} 0 & \text{dla } t < 0, \\ I_0 \frac{t}{T} & \text{dla } 0 \leq t < T, \\ I_0 & \text{dla } t \geq T, \end{cases} .$$

(gwarantuje to odpowiedni układ elektroniczny, do którego solenoid jest podłączony).

a) Znajdź największą wartość $I_0 (= I_{0m})$, dla której pierścień jeszcze nie podskoczy ponad blat.

b) Zakładając, że $I_0 \gg I_{0m}$ (patrz punkt a)), wyznacz wysokość, na jaką podskoczy pierścień.

W rozwiązaniu uwzględnij następujące informacje:

(i) gdy pierścień jest umieszczony (współosiowo z solenoidem) na niewielkiej wysokości z nad blatem, a prąd płynący w solenoidzie ma natężenie I_s , to z bardzo dobrym przybliżeniem strumień indukcji magnetycznej przechodzący przez pierścień jest dany wzorem $\Phi = (a - bz) I_s$, gdzie a, b są dodatnimi stałymi;

(ii) w każdym punkcie pole magnetyczne pochodzące od pierścienia można pominąć w porównaniu z polem pochodzącym od solenoidu;

(iii) można pominąć wpływ ruchu pierścienia na natężenie płynącego w nim prądu;

(iv) parametr T jest na tyle mały, że droga przebyta przez pierścień do chwili $t = T$ jest pomijalnie mała;

(v) blat jest niemagnetyczny i nieprzewodzący, a solenoid jest nieruchomy;

(vi) efekty związane z promieniowaniem oraz opór aerodynamiczny powietrza można pominąć.

Podaj wartości liczbowe szukanych wielkości dla $m = 2,3 \cdot 10^{-3} \text{ kg}$, $r = 2 \cdot 10^{-2} \text{ m}$, $\lambda = 0,9 \cdot 10^{-2} \Omega/\text{m}$, $a = 10^{-3} \text{ T} \cdot \text{m}^2 \cdot \text{A}^{-1}$, $b = 10^{-2} \text{ T} \cdot \text{m}/\text{A}$, $T = 10^{-3} \text{ s}$, $I_0 = 10 \text{ A}$, $g = 9,8 \text{ m/s}^2$ (przyspieszenie ziemskie).

Rozwiązanie zadania 1

W poniższym rozwiązaniu wskaźnik x oznacza składową poziomą, y — składową pionową (dodatnia w górę), wskaźniki p i k oznaczają odpowiednio sytuację tuż przed i tuż po zderzeniu, v jest prędkością środka masy piłki, p — jej pędem, a ω — jej prędkością kątową.

Niech $N(t)$ będzie pionową składową siły, z jaką podłoga działa na piłkę w trakcie zderzenia. Ponieważ współczynnik tarcia jest równy μ , siła tarcia będzie w tym samym momencie równa $\mu N(t)$. Siła tarcia zmniejsza poziomą składową pędu piłki

$$\frac{dp_x}{dt} = -\mu N(t), \quad (1)$$

oraz wprawia piłkę w ruch obrotowy

$$I \frac{d\omega}{dt} = \mu N(t) R. \quad (2)$$

Ponieważ mamy równocześnie

$$\frac{dp_y}{dt} = N(t), \quad (3)$$

dostajemy stąd

$$\frac{dp_x}{dt} = -\mu \frac{dp_y}{dt}, \quad (4)$$

oraz

$$I \frac{d\omega}{dt} = \mu R \frac{dp_y}{dt} \quad (5)$$

Przy założeniu, że cały czas podczas zderzenia występuje poślizg, otrzymamy:

$$v_{xk} = v_{xp} + 2\mu v_{yp}, \quad (6)$$

$$\omega_k = -\frac{\mu R m}{I} 2v_{yp}. \quad (7)$$

Jednak jeśli tak obliczone ω_k jest większe od v_{xk}/R , co się sprowadza do warunku

$$2\mu \left(\frac{R^2 m}{I} + 1 \right) |v_{yp}| > v_{xp}, \quad (8)$$

to powyższe założenie nie jest spełnione: v_x będzie malało, a ω rosło tylko do momentu, gdy $v_x = \omega R$. Ponieważ z równań (4) i (5) wynika

$$R \frac{dp_x}{dt} + I \frac{d\omega}{dt} = 0,$$

wnioskujemy, że

$$mR(v_{xp} - v_{xk}) = I\omega_k.$$

Ponieważ równocześnie w tym przypadku $v_{xk} = \omega_k R$, otrzymujemy

$$mR(v_{xp} - v_{xk}) = I \frac{v_{xk}}{R},$$

czyli (ten wzór można wyprowadzić bezpośrednio z zasady zachowania momentu pędu)

$$v_{xk} = \frac{1}{1 + \frac{I}{mR^2}} v_{xp}. \quad (9)$$

Czas, po jakim piłka znowu uderzy w podłogę jest równy $-\frac{2v_{yp}}{g}$, zatem odległość, w jakiej to nastąpi, jest równa

$$d = -\frac{2v_{yp}}{g}v_{xk}. \quad (10)$$

Podsumowując

$$d = \begin{cases} \frac{1}{1+\frac{I}{mR^2}} \frac{2v_0^2 \cos \alpha \sin \alpha}{g} & \text{gdy } \operatorname{ctg} \alpha < 2\mu \left(\frac{R^2 m}{I} + 1 \right), \\ \frac{2v_0^2}{g} (\cos \alpha - 2\mu \sin \alpha) \sin \alpha & \text{gdy } \operatorname{ctg} \alpha \geq 2\mu \left(\frac{R^2 m}{I} + 1 \right). \end{cases} \quad (11)$$

Podstawiając wartości liczbowe dostaniemy:

$$\text{dla } \mu = 0,1 : d \approx 8,2 \text{ m}, \quad (12)$$

$$\text{dla } \mu = 0,8 : d \approx 6,1 \text{ m}. \quad (13)$$

W pierwszym z powyższych przypadków obowiązuje drugi z wzorów (11), w drugim – pierwszy.

Odległość $d \approx 6,1$ m otrzymamy dla wszystkich $\mu \geq 0,2$ (przy nie zmienionych pozostałych parametrach).

Komentarz do zadania 1

Ponad jedna czwarta finalistów otrzymała za to zadanie maksymalną liczbę punktów – nie sprawiło ono większych kłopotów osobom, które wiedziały, jak należy rozwiązywać zagadnienia tego typu.